

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 12.05-13

Col·lecta:	112,40
Caixetes ciris	38,10
Caixetes:	72,00
Caixetes Càritas:	18,40
Menjador	75,00

Lectures del 26 de maig

Santíssima Trinitat any C

1ª lectura: Pr 8, 22-31; Salm 8 (9) 8,4-9;
2ª lect: Rm 5,1-5; Evangeli: Jo. 16,12-15

UNCIÓ COMUNITÀRIA MALALTS

Aquest diumenge a les 12 tindrem la Unció comunitària dels Malalts.

L'ESPERIT DE JESÚS

Quins són els trets d'una espiritualitat primera i bàsica d'un seguidor de Jesús?

El primer, és **captar Jesús com algú vivent i proper**. Sentir el seu Esperit sostenint i animant la nostra vida, captar en aquesta experiència la proximitat absoluta de Déu i fer d'aquesta proximitat quelcom central en la nostra manera de viure la fe.

Segon, **captar Jesús com a alliberador**. No és una manera de parlar. És una experiència essencial. Sentir Jesús com algú que ens allibera en el més profund del cor. Algú que ens dóna força interior per canviar, i ens diu una i altra vegada: «La teva fe t'està salvant».

Captar Jesús com algú que ens fa bé. És un autèntic regal trobar-se amb Ell. No és el mateix fer el recorregut de la vida amb Jesús o sense. Amb Jesús, la vida és una càrrega exigent, però lleugera alhora.

Aquesta és, potser, l'experiència més genuïna de l'Esperit de Jesús en nosaltres.

Captar Jesús com algú que ens ensenya a viure en una direcció nova. Això és el més fonamental. Aprendre a organitzar la pròpia vida, no al voltant ni favor d'un mateix, del propi grup o la pròpia Església, sinó en favor dels qui pateixen, lluny o prop de nosaltres. El més decisiu no és la pròpia santedat, sinó una vida més digna per a tothom. Jesús en deia «regne de Deu».

De l'Esperit de Jesús van naixent en nosaltres actituds bàsiques: Una sensibilitat especial cap als que pateixen, una recerca pràctica de justícia en les coses grans i en les petites, una voluntat sincera de pau per a tothom, una capacitat creixent de fer el bé gratuïtament, una esperança última per tot allò de bo que avui ens resulta inabastable.

Acollir l'Esperit Sant és viure amb l'alegria i el dinamisme interior de Jesús.

(J.A.Pagola)

RACÓ DE PREGÀRIA

Divendres,
dia 24 de maig

2/4 de 10
del vespre

C.E. ANEM A CAMINAR

Dissabte 25, hi ha l'excursió dels quarts dissabtes a les Penyes Altes (El Berguedà)

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenuou

19 de maig del 2013

Núm. 484

PENTECOSTA any C

Pentecosta: L'Esperit de Jesús i el seu Evangeli

Era els dies del conclave per elegir nou bisbe de Roma. Teníem un bateig i, al començar, vaig demanar a cadascú dels que érem allà (no érem gaires) si podríem anar dient alguna cosa de Jesús que ens agradés. Primer van sobtar-se que els hi demanés això, després d'una estoneta de pensar-s'ho van començar dient: que està en el cel, que va morir per nosaltres, ... i què feia Jesús, vaig preguntar: estimava, perdonava a tots, va passar fent el bé, comprenia, no condemnava... i vam anar dient. I uns joves van dir: això sí que està bé, però això del Vaticà i aquests bisbes que veiem ara a la televisió això sí que no està bé.

I els vaig proposar fer un altre exercici: Jesús plantat a la plaça de sant Pere del Vaticà, què els hi diria a tota la colla de Papes i Cardenals? I aquí es van esbravar de valent. I no anaven errats, crec jo.

Jesús, sí. La religió, no. Església, bisbes, capellans... Tot està en el mateix sac.

Si miréssim més l'Evangeli i no tant les estructures potser tindríem una església més creïble. Tot allò que no és evangèlic no ajuda ni convida a seguir Jesús.

Què hem de fer? Deixar-ho tot, abandonar? Si volem se seguidors de Jesús i viure el seu Evangeli potser haurem de decidir –amb seriositat– de prescindir de tot allò que no ens ajuda, de tot allò que no és evangeli per seguir a la persona Jesús, dir i fer allò que ell deia i feia.

L'Esperit que es posa en els apòstols, també es posa a cadascú de nosaltres. I no es pensin pas aquests bisbes i Cardenals que l'esperit només està en ells. Potser l'Esperit no hi ha estat mai allà, vés a saber (i això no ho dic jo, sinó que ja ho deia Sant Francesc d'Assís). L'Esperit és lliure, necessita portes i finestres obertes per poder circular.

R.M.

FULL INFORMATIU

Lectura dels Fets dels Apòstols Fets 2:1-11

Durant la celebració de la diada de la Pentecosta, es trobaven tots junts en un mateix lloc, quan, de sobte, se sentí venir del cel un so com si es girés una ventada violenta, i omplí tota la casa on es trobaven asseguts. Llavors se'ls aparegueren com unes llengües de foc, que es distribuïren i es posaren sobre cadascun d'ells. Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia de parlar. Residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacionalitats que hi ha sota el cel. Quan se sentí aquell so, la gent hi anà i quedaren desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua. Estranyats i fora de si deien: «No són galileus tots aquests que parlen? Doncs, ¿com és que cadascú de nosaltres els sentim en la nostra llengua materna? Entre nosaltres hi ha parts, medes i elamites, hi ha residents a Mesopotàmia, al país dels jueus i a Capadòcia, al Pont i a l'Àsia, a Frígia i a Pamfília, a Egipte i a les regions de Líbia, tocant a Cirena, hi ha forasters de Roma, hi ha jueus i prosèlits, hi ha cretencs i àrabs, però tots nosaltres els sentim proclamar les grandeses de Déu en les nostres pròpies llengües.»

Salm responsorial

Beneeix el Senyor, ànima meva.
Senyor, Déu meu, que en sou de gran.
Que en són de variades, Senyor, les
vostres obres
la terra és plena de les vostres
criatures.

Si els retireu l'alè expiren
i tornen a la pols d'on van sortir.

Quan envieu el vostre alè, reneix la
creació,
i renoveu la vida sobre la terra.

Glòria al Senyor per sempre.
Que s'alegri el Senyor contemplant
el que ha fet,
que li sigui agradable aquest poema,
són per al Senyor aquests cants de
goig

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma Rm 8,8-17

Germans, els qui viuen d'acord amb les mires naturals no poden agradar a Déu. Però vosaltres no viviu segons les mires naturals, sinó segons les de l'esperit, perquè l'Esperit de Déu habita en vosaltres, i si algú de vosaltres no tingués l'Esperit de Crist, no seria de Crist. Però si Crist està en vosaltres, encara que el cos hagi de morir per culpa del pecat, com que sou justos, l'Esperit és la nostra vida. I si habita en vosaltres l'Esperit d'aquell que va ressuscitar Jesús d'entre els morts, també, gràcies al seu Esperit que habita en vosaltres, aquell que va ressuscitar el Crist d'entre els morts donarà la vida als vostres cossos mortals. Germans, nosaltres tenim un deute, però no amb la carn, que ens obligaria a viure com demana la carn. Perquè si visquéssiu així, moriríeu; en canvi, si per l'Esperit feu morir les obres pròpies de la carn, viureu. Tots els qui viuen portats per l'Esperit de Déu són els fills de Déu. Perquè vosaltres no heu rebut pas un esperit d'esclaus que us faci viure una altra

vegada en el temor, sinó un esperit que ens ha fet fills i ens fa cridar: «Abbà, Pare!» Així l'Esperit s'uneix personalment al nostre esperit per donar testimoni que som fills de Déu. I si som fills, també som hereus: hereus de Déu i hereus amb Crist, ja que sofrim amb ell per arribar a ser glorificats amb ell.

Lectura de l'evangeli segons sant Joan Jo 14,15-16.23b-26

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: “Si m'estimeu, guardareu els meus manaments; jo pregaré el Pare que us donarà un altre Defensor, l'Esperit de la veritat, perquè es quedi amb vosaltres per sempre. Qui m'estima farà cas del que jo dic; el meu Pare l'estimarà i vindrem a viure amb ell. Els qui no m'estimen no fan cas de les meves paraules, que no són meves, sinó del Pare que m'ha enviat. Us he dit tot això mentre era amb vosaltres, però el Defensor, l'Esperit Sant que el Pare enviarà en nom meu, us farà recordar tot el que us he dit i us ho farà entendre”.

Salm responsorial

Bendice, alma mía, al Señor:
Dios mío, qué grande eres!
Cuántas 'Son tus obras, Señor;
la tierra está llena de tus criaturas.

Les retiras el aliento,
y expiran y vuelven a ser polvo;

envías tu aliento, y los creas,
y repueblas la faz de la tierra.

Gloria a Dios para siempre,
goce el Señor con sus obras.
Que le sea agradable mi poema,
y yo me alegraré con el Señor.

Seguir les petjades de Jesús

Jesús no va deixar darrera seu una escola, a l'estil dels filòsofs grecs, per aprofundir en la veritat última. Tampoc no va pensar en una institució dedicada a garantir en el món la religió vertadera. Jesús va posar en marxa un moviment de seguidors, encarregats d'anunciar el seu projecte del Regne de Déu. D'aquí prové l'Església de Jesús. Per això, res no hi ha de més important per a nosaltres que reactivar una i altra vegada dins de l'Església el seguiment fidel a la seva persona. El seguiment de Jesús és l'únic que ens fa cristians.

Encara que sovint ho oblidem, l'opció primera d'un cristià: intentar *seguir Jesús*. És una decisió que ho canvia tot. És com començar a viure de manera diferent la fe i la realitat de cada dia. És trobar, per fi, la veritat, la raó de viure, el camí. És poder viure donant un contingut real a l'adhesió a Jesús; creure en el que ell va creure, viure allò que ell va viure; donar importància a allò que ell l'hi donava; interessar-se pel que ell es va interessar; tractar les persones com ell les tractava; mirar la vida com se la mirava ell; pregar com ell pregava; contagiar esperança com ell la contagiava a les persones que es trobava en el seu camí. (J.A. Pagola)